

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13481/2024
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из Села ..., Општина Бујановац, чији је пуномоћник Иван Спасић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Основног суда у Бујановцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3328/23 од 14.02.2024. године, у седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3328/23 од 14.02.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3328/23 од 14.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 140/21 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на име накнаде материјалне штете за оштећење на путничком возилу марке „Renault“ тип „Laguna“, регистарски број ..., исплати износ од 75.000,00 динара са каматом од 05.08.2019. године до исплате, на име накнаде за шлепање возила од места преузимања до места пребивалишта тужиоца износ од 4.800,00 динара и на име изгубљене добити за период од 16.06.2017. године до 01.03.2018. године, због необављања делатности такси превоза у појединачно опредељеним новчаним износима са каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име троишкова поступка исплати износ од 18.000,00 динара са каматом почев од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3328/23 од 14.02.2024. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужиоца, на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11....10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете, јер нема незаконитог и неправилног рада органа тужене, с обзиром на то да је спорно возило тужиоцу одузето од стране органа тужене због постојања основане сумње да је тужилац извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. КЗ у саизвршилаштву у смислу члана 33. КЗ, те да орган који поступа у оквиру законског овлашћења није одговоран за штету прописану чланом 172. став 1. Закона о облигационим односима имајући у виду да су органи тужене поступали у оквиру законских овлашћења, без обзира на то што је кривични поступак правоснажно окончан ослобађањем тужиоца од оптужбе. Моторно возило тужиоца било је предмет основане сумње извршења кривичног дела, због чега су органи тужене морали да воде поступак у циљу утврђивања кривичне одговорности за то дело и у том случају привремено одузимање возила било је неопходно и засновано на закону. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, то не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Образложења побијаних пресуда у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 172. и 189. Закона о облигационим односима. Како у одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, прихватањем изузетне дозвољености ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца. Указивање на постојање различитих одлука не води нужно ни уједначеној судској пракси, јер одлука у овој врсти спора зависи од утврђеног чињеничног стања.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 1. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.03.2021. године, преиначена 22.11.2022. године, док је вредност предмета спора 416.871,00 динар.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С озбиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то следи да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић